

критеріями якості для вантажовласників; 3) доступність – задоволення потреб населення у перевезеннях; 4) інтеграція в міжнародний простір – інтеграція у світовий транспортний простір і реалізація транзитного потенціалу країни; 5) безпека і екологічність – забезпечення безпеки та екологічності перевезень; 6) економічність – зниження частки транспортної складової в ціні готової продукції; 7) випереджувальний розвиток – забезпечення випереджувального розвитку транспортної галузі.

Досягти поставлених цілей можливо лише за умови активного застосування інноваційних технологічних, економічних і правових рішень. Основними пріоритетами Транспортної стратегії держави мають бути:

- розвиток транспортної інфраструктури, її модернізація та приведення у відповідність із євростандартами, розбудова мережі міжнародних транспортних коридорів, швидкісних автомобільних доріг та мережі прикордонних пунктів пропуску;
- підвищення державних соціальних стандартів транспортного обслуговування населення;
- інтегрування транспортної системи України в європейську та світову;
- прискорена адаптація вітчизняного законодавства до європейських норм та стандартів;
- упровадження нормативних актів, які відповідають положенням та вимогам міжнародних угод;
- розвиток експорту транспортних послуг, ефективна реалізація транзитного потенціалу України, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного транспорту на міжнародному ринку транспортних послуг;
- поліпшення інвестиційного клімату, залучення інвестицій на умовах концесій, державно-приватного партнерства, удосконалення механізму лізингу транспортних засобів;
- створення сприятливих умов, які забезпечуватимуть привабливість транспортної діяльності для залучення приватного, у тому числі іноземного, капіталу;
- формування ефективної конкурентної тарифної політики та забезпечення доходної бази підприємств галузі тощо.

УДК 330.341.1:656.2

НАПРЯМКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Шраменко О.В., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

В умовах стрімкого розвитку науково-технічного прогресу освоєння його досягнень шляхом створення й практичної реалізації нововведень стає важливим завданням забезпечення

конкурентоспроможності підприємств.

Перехід на інвестиційно-інноваційний етап розвитку економіки, вступ до СОТ, набуття асоційованого членства у Європейському Союзі вимагає розвитку всіх галузей економіки України на якісно новій основі.

Залізничний транспорт, який є провідною галуззю економіки України та головним ланцюгом транспортної системи країни, має спрямовувати свою діяльність в напрямку інноваційних перетворень.

Досягнення високої ефективності діяльності за рахунок технологічної модернізації і інновацій має реалізуватися за такими стратегічними напрямками інноваційного розвитку залізничного транспорту:

- розвиток існуючих, розробка і впровадження нових «технологічних платформ»;
- підвищення енергоефективності і впровадження ресурсозберігаючих технологій;
- створення сучасних транспортно-логістичних систем, включаючи швидкісний і високошвидкісний рух;
- розвиток інтелектуальних систем управління перевізним процесом на базі цифрових телекомунікаційних і супутникових технологій, спеціалізованих інформаційно-управлінських систем;
- кардинальне оновлення рухомого складу і об'єктів інфраструктури у відповідності до світових стандартів.

Створення і впровадження інноваційних технологій дасть можливість залізничному транспорту не тільки закріпити свої позиції на транспортному ринку, але й підвищити ефективність діяльності та конкурентоспроможність.

УДК 331.101.3:656.2(477)

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ НА ЗАЛІЗНИЦЯХ УКРАЇНИ

*Шульга А.В., к.е.н., доцент,
Хворова К.М., студентка
(ДНУЗТ ім. ак. В. Лазаряна)*

Укрзалізниця є державною монополією і процеси мотивації праці повинні відповідати жорстким законодавчим вимогам.

Система управління залізничним транспортом передбачає найважливішим стратегічним фактором управління залізничним транспортом – забезпечення безпеки руху поїздів та автотранспорту. Тому значну роль в управлінні процесами мотивації праці відіграє вдосконалення діючих та розробка нових галузевих нормативних документів з оплати, організації та охорони праці працівників, пов'язаних з безпекою руху поїздів; запровадження нових моделей управління персоналом, з урахуванням досвіду залізниць інших країн, який вже визнаний у світі.